

A MEGTÉRÉS TÉNYEZŐI A MAI MAGYARORSZÁGON

Kovács-Krassói Anikó*, Keszeli Sándor*, Ferencz Zoltán**

*Szegedi Hittudományi Főiskola

**MTA Szociológiai Kutatóintézet

Kulcsszavak: megtérés, közösség, kommunikáció, hitnevelés

A mai magyar egyház – úgy az egyházi vezetők, mint a plébániai kisközösségek szintjén – önmaga helyzetét vizsgálva folyamatosan arra törekszik, hogy megtalálja a helyét a mai magyar társadalomban. Célja az, hogy egyszerre legyen korszerű és értékmegőrző, kommunikációjában megfeleljen a modern kor kihívásainak, és segítse azokat, akik felnőttkori megtérés következtében kívánnak egyház tagjaivá válni. A Szegedi Hittudományi Főiskolán elindított vizsgálat vallásszociológiai és gyakorlati teológiai szempontból közelíti meg a megtérés jelenségét.

Legfontosabb célkitűzés fényt deríteni arra, hogy melyek azok a fő tényezők, amelyek a mai magyar helyzetben jelentős részben szerepet játszanak a fiatal- és felnőttkori megtérésekben; másodsorban annak elősegítése, hogy az egyház közösségei e tényezők ismeretében felülvizsgálhassák és átalakítsák belső életüket; végül annak előmozdítása, hogy a kereszteni közösségek (még) tudatosabban állíthassák össze a kereső embereket megszólító kezdeményéseiket.

A kutatás módszere kérdőíves felmérés. A kérdőív 18 itemből áll, 11 nyílt és 7 zárt végű kérdést tartalmaz. 10 kérdés vizsgálja a kitöltő demográfiai hátterét, 8 kérdés vonatkozik hitre, megtérésre, egyházra. Az eddig feldolgozott 128 értékelhető kérdőív kitöltője (78 nő és 50 férfi) az ország 47 különböző településén él (megközelítőleg 86%-a városokban, kiemelten megyei jogú városokban, 14%-a kistelepüléseken). A kérdőívek feldolgozása tartalomelemzéssel történik. A megkeresések katolikus plébániai közösségek közvetítésével váltak lehetségessé. A kutatás jelenleg is folytatódik a Szegedi Hittudományi Főiskolán, más felekezeti egyházak tagjainak megkeresésével.

Az eredmények szerint a megtérésben a leggyakoribb három tényező: kapcsolat tanúságtevő kereszteni emberekkel (68%), kapcsolat kereszteni közösséggel (48%), valamint olyan drámai életesemények, amelyek az élet nagy kérdései felé irányították a figyelmet (24%).

A vizsgálat kiértékelése szerint a válaszadók azon része, akik gyermekkorukban részesültek intézményi vagy családi szinten vallásos nevelésben, majd később eltávolodtak az egyháztól, felnőttkori megtérőként a gyermekkori élményekről 36%-ban csak pozitív, 72%-a részben pozitív hatásról számoltak be. Ezek az eredmények felhívják figyelmünket a hittanárrok képzésének korszerűsítésére, az intézményes hitnevelés létjogosultságára.

Az eredmények ugyanakkor alátámasztják a magyar egyházban az elmúlt években megfogalmazott pasztorális prioritások mai időszerűségét. Összhangban vannak továbbá azzal a több püspöki kar által hivatalos dokumentumokban megfogalmazott szükségszerű lépéssel, miszerint ezen, és hasonló jellegű pasztorális feladatok megvalósítása egy újfajta szemléletet igényel a hitnevelés folyamatában.